

MEZŐSÉGI HIRADÓ

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: Dániel Géza. Főmunkatárs: Orbán Ferenc.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 korona.

Fél évre 4 „

Negyed évre 2 „

Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések díjszabás
szerint.

MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON.

Orgazdaság.

A Mezőséggel és a mezőségi nép külső viszonyaival foglalkoztunk már nehányszor. Magáról a népről, annak szellemi és erkölcsi világáról nem igen esett szó. Pedig megérdemli, hiszen minden körnek, melyet valami gyűjtő fogalom keretei közé szorítunk, meg van a maga tipikus, megkülönböztető jellege, jellemvonása.

A sporadikus, a szorványos eseményeket gondolkozó főnek sohasem szabad általánosítania. Félsg lenne az a következtetés, mit ilyen előzményekből hozna le akárki, dicsérjen bár véle, avagy pálcát törjön a nép, a köz erkölcsi érzéke fölött. Olyan kiindulási pontot kell tehát keresnünk, mi általános jellegénél fogva önkényt ajánlkozik. És ilyen nem egy nyomul előtérbe. Ragadjunk meg a sok közül egyet és simogassuk meg emberségesen.

Foglalkoztunk már egyszer az alsóbb néposztály könnyelműségével, mi a részegeskedésben csucsosodik ki. Hibáztattuk a népet, hogy pár hatos ára keresményét is a pálinkamérésekben pocskolja el. Rámutattunk arra is, hogy a kimérők lelkiismeretlensége, a törvény fufangos kijátszásában jelentkező körmönfonság, a haszonlesés és kapzsiság mimódon teszi lehetetlenné a szigorú ellenőrzést. Most ezt

ne bántsuk. Keressünk más tételt az elmélkedéshez. Lapunk hirovatában réaakadunk. Pedig önzetlen nyíltsággal jelentjük ki, hogy válogatósok voltunk kezdet óta és csakis a borsosabb falatokat jegyezzük le pár sorban. Napi lapnak is bőséges tárgy lenne, ha minden kisebb méretű lopásról tudomást akarna venni. A mezőségi községekben — teljes tisztelet a szerencsés kivételeknek — lopnak, lopogatnak, akárcsak a szarka.

Az apró lábas jószágon rajta legyen szeme tulajdonosának. Udvarán a gazdasági eszközt és más szükséges holmit jól számon tartsa ám, mert csillag feljöttével úgy eltűnik onnan, mint nap sugarára a gyöngyöző harmat. És ez napi renden van. Bosszantásig kellemetlen, hogy sohasem tudja a gazda, hogy másnap mire virrad. Nemcsak itt, de máshol is előfordul az efajta lopás-csalás. Oly gyakran, mint mifelénk talán sehol. A tény megállapítása után az okot kell kutatnunk. Vajjon a nép kihalt erkölcsi érzéke az egyetlen ok, mi ez áldatlan állapotot világításba helyezheti? Ha így állana, szomorúságos volna a tudat. Erről nem is szólunk, hiszen méltatlanul hurcolnók meg véle népünket és az erkölcsi alapot rántanók ki alóla. Más irányban is puhatolózunk kell. Kisegít, vagy helyesebben nyomra

vezet a sok igazságot rejtő szólásmondás: „Ha nincsen orgazda, kevés ám a tolvaj”. És ki az orgazda? ki a lopott tárgyat olcsón vásárolja, mindig nyitva áll ajtója a jó madarak előtt, sőt kimondhatjuk, tévútra visz még becsületes lelkeket is és megteremti a kebli tolvajszövetkezetet. Az inséges esztendő nyomorát, a nagyfoku szegénység emlegetését halljuk. Beismerjük, hogy ez idén ennek is része van a tömeges lopások elkövetésében, de kijelentjük azt is, hogy e pár sor megírására nem a jelen, hanem több esztendőnek általános tapasztalata adta az instinkturt. Konkrét esetek, beismert és nyilvános dolgok vezettek minket is a nyomra, mik tekintetünket a tettesről ugyszólva el, és a bűnrészesnek, az orgazdának töpörödött lelkiismerete felé terelték. Tekintetünk előtt ez az alak áll. Vigyorogva, szabadon jár-kél az emberek között. Ki sem olvashatná le arczáról, hogy virradat előtt sihederekkel, csirkefogókkal paralázott s szegény embereknek utolsó falatját, veritékkel szerzett csekély keresményét potom áron vásárolta meg kerges lelkektől.

Hajtó vadászaton nehéz elejteni a rókát. Erdő zaja, haraszt zizzenése, hajtók kurjantása, ebek csaholása nem árt, sőt javára szolgál. Visszahúzódik biztos üregébe s nem mutatja magát,

A „Mezőségi Híradó” tárcája.

A fürdő filozófusa.

Magyar-Szemle.

Mindnyájan igen jól ismertük Morvay Károlyt. Azaz, hogy tudtuk felőle, hogy független, tekintélyes vagyónu gentleman, ki a nyarat rendesen a stájeri fürdőkben szokta tölteni. Rendesen egy asztalnál ebédeltünk vele, láttuk, hogy aránylag elég jó étváagnak örvend s a hegyi ösvényeken gyakran találkoztunk vele.

De egyébként nem bizalmaskodott senkivel. Kirándulásainkban s egyéb tervszerűen előkészített szórakozásainkban nem vett részt, nóha ismételtlen meghívtuk.

Nagyon udvariasan, de nagyon határozottan utasított vissza minden e fajta közeledést. És ez imponált nekünk. Szóval, volt benne valami hideg előkelőség, mely fölött többször gunyolódni igyekeztünk, de a mellett illően respektáltuk.

Kénytelenek voltunk elismerni, hogy ez

az ember nem adja olcsón a cimboraságát, jobban mondva, sehogysem adta.

Nem tudtam vele találkozni, hogy valami különösebb tiszteletet ne érezek és ne mutassak iránta. Akkorákat köszöntem neki, mintha a protekciójára lett volna szükségem.

Egy hegyi kalandozásom alatt egyszer hirtelen nyári zivatar lepott meg. Jól ismervén a hegy helyrajzát, egy pavillonba menekültem a zuhogó zápor elől. Nem csekély meglepetésemre Morvay Károlyt ott találtam a padon végig dülve.

— Pardon, — mondtam önkéntelenül,

— Csak tessék, — biztatott, a nélkül, hogy fejét is felemelte volna.

Jó ideig némán hallgattuk a mennydörgések egyre veszedelmesebben közeledő neszt.

— Teringettét, — mondtá, egy erősebb recsegés után lassan felkelve, — a mennykőnek nem nagyon kell magát megéröltetni, hogy belénk csapjon.

— Hogy érti ezt?

— Csak úgy, hogy 600 öllel közelebb talál bennünket, mint a többi urakat.

— A mennykőnek ez nem nagy út.

— Ebben igaza van. Fájdalom, nekem igen. Egy csöppet sem bánnám, ha a kurzalónba volnék.

— De hisz ön oly ritkán jár oda, — mondtam önkéntelenül.

Morvay nem válaszolt, hanem folygürte nyári kabátja gallérját.

— Csak nem akar utra kelni ebben az időben?

— Nem, annyira nem vágyódom a kurzalon után. Itt is megleszünk, míg a zivatar eláll. Igazán örvendek, hogy nem egyedül kell kibőjtölnöm a végét.

— Én pedig azt hittem, hogy inkább terhére lesz társaságom.

— Az öné? Ugyan miért?

— Miután ön oly álhatatosan kerüli a társaságot.

Morvay szeliden mosolygott s ismét végigdült a padon.

— Tehát ön engem embergyűlölőnek tart?

míg a csalogány rá nem gyújt az ő édes dalára. Hanem ki lehet ám fogni örökaságának ravaszágán is. Tapasztalt vadász ember vagy kifüstöli onnan a komát, vagy kibőjtöli őkemét.

Ha itt-ott ismét és újból működni kezdenek a szurkos körmök, ha a falusi csirkefogók megint útra kelnek, mint az éjjeli bogár, ne elégedjék meg a hatóság a tettes beismerésével és a büntetés kiszabásával. Ezt a lelki fájdalmat ők már munka előtt elitelték s magukban elmondják, hogy „kezetben gondoltam erre:” Alig van egy kettő e bus éjjeli mátyások között, kinek közelebbi összeköttetései ne volnának.

Egyik-másik nyíltan is beismeri, hogy hol értékesítette a könnyű szerzeményt. Ezeket a tolvajraktárokat is szükséges volna behatóbb szemlére méltatni. Sok épületes dolog jönne így napvilágra s egyeseknek és többeknek is örökre elmenne kedvük a lopástól és a lopott dolgok előnyös összevásárlásától is.

Társadalmi kérdés és jó lenne, ha társadalmi teendővé is tehetnék. De sok gazdának nyugodtabb lenne éjjeli álma, ha nem volna orgazdája községének, hová az ő cselédei is ezzel azzal el-ellátogatnak.

Sok fiatal gyerkőc nem kostólná, izlelné meg a tiltott dolgot, és ahelyett, hogy szülőinek, családjának szégyenfoltja lenne, megmaradna, felnőne becsületes embernek.

Igy lesz belőle korcsma töltelék, — mert a lopott dolgok ára, ott szokott elpárologni — és jön gyakori érintkezésbe a tömlöcök patkányaival.

Ilyen formán indul, így halad az erkölcsi romlás lejtőjén lefelé sok tisztességre, becsületes munkára teremtett lélek. Esik, folyton alább gurul és ha a veleszületett erkölcsi nehéz-

kedés törvénye pillanatra fel is tartóztatja, az orgazda újból lökést ad, és gurul lefelé menthetetlenül.

Csak a nyomon. Nem kell messzi keresni az igazságot. Egy-két orgazda jómadár kerüljön csak hurokra és több lesz foganatja, mintha minden professzionátus csirkefogót összefogdosunk.

Az orgazda ujakat nevel. Új bandát verbuvál. De ha hurokra került, megrettennek, meglapulnak és moccanni sem mernek az ő cselédei.

Beszéljünk hát.

Miként a családban a legelső helyet foglalja el az apa, s miként vele együtt az anya intézi a család ügyeit, miként így a családban összhangzatos, szép egyöntetű egymást kiegészítő hatáskörrel élnek együtt az összetartozók, úgy van az a nagy családban, a társadalomban is.

A kik az uralmat viszik, ezek képviselik az apát. Ők a társadalom feje, ők viselik gondját a nagy család többi tagjának, ők gyámolítják őket jóakarattal.

Az anya szerepét társadalmunk háztartásában elfoglalni a „Mezőségi Híradónak” feladata. Ő van hivatva a helyi nevelés művelésére, a közérdek ápolására és a szunyadozó közöny ébresztésére.

Nagyon helyesen cselekszi az anya, mikor munkabíró gyermekeit a sok munkára korán reggel serkenti és fölébreszti.

Mert a hol megfeszített erővel kellene munkálkodnunk fajunk boldogulása és erősödése érdekében fájó érzéssel látjuk sok más érdek előtérbe nyomulását. Csömör fogja el bensőnket, midőn erről megbizonyosodtunk. Sajnos. Mi magyarok a dicsőretnek ellenkezőjét gondoljuk.

Az állam fajunk boldogulására, erősödésére szaporodására áldozatot hoz és törvények által korlátot emel elnyomóink ellen. Nemes példát követett, midőn Magyarország több magyar helyéről leültette ide az igaz fajt, hogy itt terjesze a nemzeti érzületet; nyelvet és magának földet foglaljon.

Vétkeznénk, ha ezen elvet nem dicsőítanók. És vétkezünk akkor is, ha elnézzük, miként pusztul ki itt a magyar faj évről-évre.

Ennek orvoslására, mentésére okvetlen keresnünk kell a módot.

Miénk ez a föld, mi vagyunk itt itthon, téreinken és hegyeink között, kunyhókban és palotákban, a törvény házában és a szabad mezőn az édes magyar szó zeng és a magyar haza határain belül minden ormon magyar zászló lobog.

Mi megszereztük ehhez a földhöz a jogot: magyar ez minden porszemében; legyen hát magyar a gazdája s egy nemzetet ismerjen urául.

Bucsuzunk és bucsuznak majdnem minden nap tőlünk, hegyeinktől és völgyeinktől magyar véreink. Vándorolnak Amerikába. Az itten maradt hely azonban nem marad üresen, mert elfoglalja és ki tölti a benyomuló idegen népség.

Tisztességes magyar embernek, iparosnak és kereskedőnek megélhetési terét elfoglalják és kiszorítják hazulról.

Ez év elejétől jelenig 30 magyar munkás és iparos elment és megy jobb hazát keresni.

Legujabban egy leendő kormány szavazónak felsőbb helyről olyan irata érkezett az alsóbbhoz, nehogy valami kellemetlenséget gördítsen felállítandó üzlete ellen.

Mig mi magyarok alázattal kértük hazafias magyar érzületünk és érdekünk ápolása szempontjából — mint régebbi küzdők — a hatóságok pártfogását és jóindulatát, hiába elutasítottunk.

A törvény mérlege egyenlően mér mindnyájunknak. Nagyon jó, pontos az a mérleg, csak azt reméljük, hogy az igaz érzületű magyar nem fogja helyeselni a mérlegelő mérését. Mert azt már régen tudjuk, hogy főkötelessége minden jó hazafinak a magyar érzületet és érdeket ápolni, hiven és csonkítatlanul őrizni. Szenny borítja azoknak emlékét, kik eltekintnek ettől.

Áldjon meg az Isten minden embert, ki így gondolkodik, érez és cselekszik.

Vihar szárnyán ha vész közelget,
S hullám-hullámra hömpölyög,
Árbocz, kötél, nyikorogva recscsen,
S a hajó hánykolódva nyög;

— Valami olyasfélének.

Felkacagott.

— Haha! Ez nagy tévedés, szinte komikusan nagy.

— Igazán?

— Meghiszem azt. Mert lássa, az egész nem más, mint egy kis józan filozófia, mit az ember a fürdőzés szomorú tapasztalásaiból merít.

— Ah, önnek szomorú tapasztalásai vannak?

— Ha úgy tetszik, igen. Több, mint husz év óta járok fürdőkre s ezer alkalammal nyílt meggyőződni, hogy a társasélet feltételei egész mások a fürdön, mint a városban.

— Nem értem.

— Pedig igen egyszerű. Mihelyt az ember a cimboraság kötelékébe lép, azonnal elveszíti önrendelkezési jogát, nincs egy szabad perce, egy szabad pillanata, a társadalmi konvenció elvonja őt még a természeti szépségek élvezésétől is.

— Azt hiszem, ez tulzás.

— Legkevésbé sem. Volt idő mikor társaság kedvéért nagy hegyi utakat kellett tennem, holott lábaimat reuma kinozta. Más alkalommal erős vágy lepett meg, hogy az illatos fenyők között barangoljak, de minthogy egyik barátom nevenapját ünnepelte, én egész nap egy füstös vendéglő fa-székéhez voltam láncolva.

— Az kellemetlen, — jegyeztem meg erősen fülelve.

— De hát nem látja ön, — kérdé fel egyenesedve s előttem megállva, — hogy a társaság zsarnokilag ránehezedik az egyén egész életrendjére. Hiszen, ha öt perccel később jön az ebédhez, már öthat oldalról inkvitálják: hol volt, merre járt, mit csinált?

— Igaz.

— Aztán nem gyakorolnak-e minduntalan kiméletlen kritikát a fölött, hogy mit eszik, hogyan öltözködik, hol kél, mikor nyugszik?

— Biz azt megteszik.

— Beszélhet-e egy nővel, hogy nyom-

ban nem ostromolnák, ki az, mi az, mit mondott, mért nevetett, vagy esetleg miért nem nevetett?

— Igaz, — siettem helyben hagyni.

— Nos hát, uram, nekem ez a társadalmi zsarnokság terhemre vált. Meguntam az örökös és illetéktelen gyámságot. Nagykorunak nyilvánítottam magamat és megszakítottam az ugynevezett összeköttetéseket. Azóta a magam utain járok s mondhatom, elég jól érzem magam. Talán egy kissé meg is hiztam. Haha!

— Tehát a barátok?

— Ugy van, a barátok s különösen a barátok barátai... No látja, eunyi az egész. Az ember végre is szabadságra született, még ha fürdővendég is.

Minthegy e közben a zápor elállott, felkeltünk s a nagy szerpentin-uton lefelé igyekeztünk. Az egyik kanyarodónál kísérom önkéntelenül megállt. Bájos, hangulatos panoráma terült el előttünk, a fenyőfák mögül előbukkanó napsugár egy pázsitos terrász milliónyi fűszálain csillogtatta

A vad sirály sivitva röpköd,
S sziklák tövében buvik el;
Menyögörögve hangzik a jelszó:
„Gyorsan, munkára fel!”

Munkára fel! A vész növekszik,
Hullám kerget hullámokat;
Eltörve vízbe dőlt az árbocz,
A horgony-kötél elszakadt.
Hajrá dolgozzék a szivattyu:
A hajó-oldal repedez . . .
Les már a czápa nyílt torokkal,
Tág gyomra fajunk sirja lesz.

Előre hát! A zászló már kibontva
Halják meg ezreknek szent jelszavát,
A hol vihar van, vész harangja kongja,
A béke csöndjén lágyan száljon át;
Keljen visszhangra minden magyar ajkon,
Hozsánna várja völgyön és hegyen,
Harsogja ihlettől reszketve:
A szív, a nyelv itt csak magyar legyen.

Pergő Kálmán.

HIREK és VEGYESEK.

Emlékeztető

Szombt, április 15. Anasztázia, Vasárnap, április 16. Pálma-vasárnap. Hétfő, ápril. 17. Anicét. p. vt. Kedd, április 18. Apollónius. Szerda, április 19. Timon. Csütörtök, ápr. 20. Nagycsütörtök. Péntek, április 21. Nagypéntek. Szombat, április 22. Nagyszombat.

— **Olvasóinkhoz.** Tiszteletteljes hangon kérjük szíves olvasóinkat, hogy a hátrálékos előfizetési díjak beküldésével szíveskedjenek megkönnyíteni a terhet, mi vállainkon nyugszik. Ezt annál inkább kell remélnünk, mert olvasóinknak több, mint fele az első negyedévről még a postaköltséget sem térítette meg. Őket az esetleg fellelépő lelkinyugtalanosság alól feloldjuk és kellő tisztelettel kijelentjük, hogy ezek után velük szemben semmi erkölcsi és anyagi kötelességről szavunk nincs és nem is fog lenni.

A szerkesztőség.

— **Pálma-vasárnap.** Böjt hatodik vasárnapját a keresztény világ pálma-, a magyar nép virágvasárnapnak nevezi. 1872 évvel ezelőtt e napon vonult be diadalmasan a názáreti Jézus a szent városba, Jeruzsálembe. Hozsánna és öröm fogadta. Pálma-levelekkel, virágokkal hintették be

fényét. Az esőcseppek szívirványos színeiben ragyogtak.

— Látja ezt a helyet?

— Nagyon szép. A föld istenasszonya sem kívánhat külön berendezésű szalont.

— Ugy van. Itt játszódtott le egyik barátomnak a tragédiája. Itt beszélt utoljára azzal a lénnel, ki nélkül az élete a szürkeségnek egy unalmas végtelensége. Itt látta őt más karjain sétálni, kacagni s itt támadt az a gyanuja, hogy szíve elfordult tőle.

— Hogyan történt?

— A hogy mondtam, egyik barátja elvitte sétálni s a többi barát elhitette vele, hogy — mindennek vége van.

— S vége lett?

— Örökre. Különben régi történet, nem is nagyon fordult, a lány már rég a sirban nyugszik.

— S a férfi? — kérdém önkéntelenül megrezzenve.

Kísérőm hosszan rámnézett, mintha más-kor oly nyugodt, szabályos arcát a felin-

az utat, hol elmenendő vala. Hozsánna Dávid fiának! Ezt kiáltotta még az ártatlan gyermekek ajka is. És e fényes diadalmenet után de hamar eljött a szomorú gyásznapi, a nagypéntek. Amott szeretet, emitt kibeszélhetetlen kegyetlenség. De sokszor megismétlődik e sárteken a fájó valóság. Ma tömjént gyújt a világ, zengő szóval az égig magasztal s holnap-holnapután nemcsak azt követeli vissza, mit jószántából adott, de a tiszta érdemet is lerántja a sárba. Hanem emberek vagyunk, Miért várhatnánk és kívánhatnánk több figyelmet és kiméletet a szeszélyes néptől, mint a názáreti Jézus, az Istennek Fia. A legnagyobb és legvéresebb tragédia, mit a világ látott, nemcsak a keresztény lelkeknek, de még a hitetlen embernek is szolgál tanálsággal.

— **Helybeli és vidéki olvasóinkat figyelmeltetjük,** hogy kereskedőink az ő húsvéti ünnepük alkalmával ápr. 19-től 28-ig a kereskedéseket becsukják. Elég hosszú idő, hogy az alatt apró cseprő keletlenségek megfektűdjék sokunknak a lelkét. Ezen segíteni már nem lehet. Elővigyázat és figyelem talán kisegít a bajból. Nagyon helyesen jár el mindenki, ha bár nélkülözhetetlen házi szükségleteit fedezni törekszik.

A Mocsvideki fogyasztási szövetkezet ügye reménnyel kecsegtet. Ezt mi első sorban annak az összetartásnak és lelkesedésnek tudják be, mi nemcsak a kiküldött bizottság eljárását, de a nagyközönség eljárását jellemzi. Alig van szántóvető ember kis társadalmunkban, ki magáévá nem tette volna az eszmét. Volt alkalmunk bepillantani a nemrég kibocsátott ivbe, és örömmel ujságozhatjuk, hogy a részvények száma rohamosan emelkedik. Csak kitartás és tömörülés. Az eredmény nem fog elmaradni.

Közigazdaság.

A kezdet kezdetén reménnyel, bizalommal van tele a lélek. A jövőtől várjuk, mit megtagadott tőlünk a múlt. A tavaszi munka javában folyik. Réteken és mezőkön látszik a munkás emberi kéz nyoma. Csak ne maradna el ismét az Isten áldása. A nyomasztó szükség napjain kétszeres örömmel jegyzünk fel minden olyan mozzanatot, mi a nyomor enyhítésére szolgál.

dulás izgalma sokkal ifjabbnak, érdekesebbnek tüntette volna fel. Olyan különösen mosolygott.

— Ön a férfit kérdezi? Nos, láthatja, egyedül maradtam.

— Ah, hát ön volt?

— Igen, én.

Azzal megfordult s eltűnt egy keskeny mellékuton. De én most is látom azt a melankolikus borút, mely abban a pillanatban arcát ellepte.

— Szegény filozófus! Milyen kicsinyiségekkel leplezi lelkének nagy sebét, milyen előkelő flegmával viseli tragédiájának nagy súlyát.

Egy igazi hős s a mi még ritkább, minden pöz nélkül.

Azóta még nagyobbakat köszönök neki s mindannyiszor csak azon bosszankodom, hogy egyebet nem tehetek érte.

Szegény filozófus. Milyen drágán vásárolta meg a csekélyke életbölcsességet.

Zöldi Márton.

Ilyen volt az inség-segély, melyből tisztességes mennyiséget kapott népünk is. Hála és elismerés mindazoknak, kik ezt kieszközltek és odaadó türelemmel foglalkozkodtak a kiosztásnál. Volt keserű perceink is nem egy. Félrevezetett, vagy rosszindulatú emberek áskálódó nyelve bántotta lelküket, de nyugtassa meg őket az a tudat, hogy a legszükségesebb napokban emberbaráti kötelességüket férfiasan teljesítették.

Az is nyom valamit a latban, hogy a földművelésügyi minisztérium révén a szegény kisbirtokososztály olcsón kapott a napokban csiraképes mindenféle vetőmagvat. Igazán jókor és jóhelyen volt ez üdvös intézkedés.

Első Leánykiházasítási egyesület m. sz. Az intézet 42 ik rendes közgyűlése márcz. hó 30 án a tagok élénk és nagyszámú érdeklődése mellett tartatott meg. Az intézet ösz elnöke Schwarz Ármin, az ülést megnyitván, miután kegyeletes szavakkal emlékezett meg a röviddel ezelőtt elhunyt Kohn Károly alelnök személyéről, gyöngékedése folytán az elnökséget dr. Wittmann Mór alelnökre ruházta át.

Az előterjesztett igazgatósági jelentés és mérleg, melyből kitűnik, hogy az intézet az 1904. évben is örvendetesen gyarapodott és hogy 1.028,53 kor. 94 fillér biztosított tőke kifizetése daczára a tartalékok 11,519.464 kor. 26 fillérre emelkedtek a múlt év 10.520.392 kor. 67 fillérével szemben; továbbá, hogy a kezelési feleslegből 172,618 kor. 36 fillérből az alapszabályszerű javadalmazások levonása után a bizt. tőkék felemelésére szánt alaphoz 86,309 K. 18 fill., a külön tartalékhoz 34,523 K. 67 f. és hiv. nyugdíj-alaphoz 5000 kor. csatolatott, néhány tag hozzászólása után tudomásul vétetett és a felmentvény megadatott.

Dr. Bácskai Albert és Kalmár Sándor szöv. tagok azon támadásokra vonatkozólag, melyeket az elmúlt esztendőben röpiratokban és hírlapi cikkekben az intézet ellen felhoztak, több írásbeli kérdést intéztek a társulat igazgatóságához. Elnöklő dr. Wittmann Mór a legbehatóbb és legtüzetesebb módon válaszolt ezen kérdésekre, még pedig az eddigi közgyűlések által jóváhagyott mérlegek és igazgatósági jelentések nyomán, bebizonyítva azt, hogy mindezen támadások részben félreértésen, részben pedig rosszindulaton alapszanak. A felügyelő-bizottság elnöke, dr. Alexander Bernát a felügyelő-bizottság nevében kijelenti, hogy éppen tekintettel ezen támadásokra, kötelességüknek tartják, hogy újból való megválasztásuk esetére, tisztességükön megmaradjanak.

Elnöklő dr. Wittmann Mór válaszába egyhangulag tudomásul vétetik és dr. Grosz Sándor és Dósa Kálmán szöv. tagok indítványára az igazgatóságnak, Schwarz Ármin elnöknek, Kohn Arnold vezérigazgatónak, a felügyelő-bizottságnak, a választmányának és a hivatalnoki karnak köszönetet, bizalom és elismerést szavazott meg a közgyűlés, melynek napirendje evvel véget ért.

A trieszti általános biztosító-társaság (Assicurazioni Generali) f. é. márczius hó 18-án tartott 73-ik közgyűlésén terjesztettek be az 1904. évi mérlegek.

Az előttünk fekvő jelentésből látjuk, hogy az 1904. december 31-én érvényben volt életbiztosítási tőkeösszegek 710 811,506 korona és 28 fillért tettek ki és az év folyamán bevett díjak 32.134,119 korona és 97 fillére rugtak. Az életbiztosítási osztály díjtartaléka 16.140,171 korona 85 fillérrel 190.337,407 korona 01 fillérre emelkedett.

A tűzbiztosítási ágban, beleértve a betöréses-lopás elleni és tűkörűveg-biztosítást a díjbevétele 14,630.520,710 korona biztosítás után 22.391,739 korona 95 fillér volt, miből 8.721,170 korona 40 fillér visszont-biztosításra fordítottatott úgy, hogy

a tiszta díjbevétel 13,669.569 korona 55 fillérre rugott, mely összegből 9447.372 korona 69 fillér, mint díjtartalék minden tehertől menten jövő évre vitetett át. A jövő evekben esedékessé váló díjkötelezvények összege 90.301,649 korona 69 fill.

A s Vitmánybiztosítási ágban a díjbevétel zárt 3.646,057 korona 20 fillért, mely a kviszontbiztosítások levonása után 1.547,460 korona 56 fillérre rugott.

Károkért a társaság 1904-ben 29.008,350 korona 42 fillért folyósított. Ehhez hozzáadva az előbbi éveken teljesített kárfizetéseket, a társaság alapítása óta károk fejében 797.690,516 korona és 38 fillérnyi igen tekintélyes összeget fizetett ki.

A nyereség tartalékok közül, melyek összesen 25.851,064 korona 11 fillérre

rugnak, különösen kiemelen dök: az alapszabály szerinti nyereségtartalék, mely 5 250,000 koronát tesz ki, az értékpapírok árfolyamingadozására alakított tartalék, mely a 3.729,624 korona 17 fillér külön tartalékkal együtt 18.699,889 korona 05 fillére emelkedett, továbbá felemlitendő a 160,000 koronára rugó kétes követelések tartaléka és az 590,587 korona 53 fillérnyi ingatlan tartalék. Ezeken kívül fennáll még egy 1.150,587 korona 53 fillért kitevő tartalék, melynek az a rendeltetése, hogy az életbiztosítási osztályban a kamatláb esetleges csökkenését kiegyenlítse.

A társaság összes tartalékjai és alapjai, melyek első rangú értékekben vannak elhelyezve, az idei átutalások folytán 227.329,923 korona 25 fillérről 247.498,914

korona 42 fillérre emelkedtek, melyek következőképen vannak elhelyezve:

1. Ingatlanok és jelzálogkövetelések 38.468,591 korona 65 fillér. 2. Életbiztosítási kötvényekre adott kölcsönök 20.002,699 K, 07 fillér. 3. Letéteményezett értékpapírokra adott kölcsönök 750.570 korona 92 fillér. 4. Értékpapírok 172.857,004 korona 11 fill. 5. Tárcza váltók 946,235 korona 23 fillér. 6. A részvényesek biztosított adóslevelei 7.305,000 korona. 7. Bankoknál levő rendelkezésre álló követelések, készpénz és az intézet követelése, a hitelezők követeléseinek levonásával 7.122,762 korona 44 fillér. Összesen 247.497,914 korona 42 fillér.

Ezen értékekből 51.5 millió korona magyar értékekre esik.

Dróttal szőtt menyezet-nádfonat
jutányos árban kapható
Janovits Salamon kereskedésében
M o c s o n.

Hirdetések
olcsó árban felvételnek
a kiadóhivatalban.

Triesti Általános Biztosító Társaság (Assicurazioni Generali)

— Budapest, V., Dorottya-utca 10. szám. —

A „Közgazdaság” rovatban közöljük a TRIESTI ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG

a legnagyobb, a leggazdagabb és legrégibb biztosító intézetünk mérlegének főbb számadatait. Teljes mérleggel a társaság mindenkinek, a ki e czélból hozzá fordul, a legnagyobb készséggel szolgál.

Az intézet elfogad: élet-, tűz-, szállítmány-, üveg, betöréses-lopás- és harangtörés és repedés elleni biztosításokat. Közvetít továbbá: jégbiztosításokat a „Magyar jég és viszontbiztosító r. t., valamint baleset elleni biztosításokat az „Első o. általános baleset elleni biztosító társaság számára”

A mocsói ügynökség
Diamantstein Sámuel.

KERESKEDELMI IRODA BUDAPEST, KEREPESI-UT 65.

Küldemények utánvét mellett.

Meg nem felelő visszavéttetik.

Szenzációs teljes komplett remek ágykészlet rumburgi vászonból, 2 párna, 1 kaprice, 1 paplan áthuzat, szegélyes, divatos minta 4 frt 90 kr.

Ajour kidolgozás 6 frt 50 kr. Kézi slingelés 7 frt 50 kr.

Kelengyevászon valódi és legfinomabb 6 frt 90 kr.

Különlegesség: Double-selyem imitáció paplan, felül és alul két színben remekül kidolgozva, mindkét oldalán használható, minden színben csak 6 frt 90 kr.

Menyasszonyi és csecsemő-kelengyék már 7 frttól feljebb.

Remek 6 személyes kávé készlet, minden színben csak 95 kr., 1 frt 40 és 1 frt 90 kr.

Finom ajour 6 személyes kávé készlet, minden színben 2 frt 20 kr., 2 frt 90 és 3 frt 45 kr.

Remek 6 személyes vászon Damaszt garnitúra csak 2 frt 10 kr., 2 frt 90 kr., 3 frt 40 és 3 frt 90 kr.

Szép mintázott vászon törülköző 6 db csak 1 frt 25 kr., 1 frt 72, 1 frt 90 és 2 frt 10 kr.

30 rőfös csoda vászon csak 3 frt 65 kr.

30 rőfös vég bőrvászon csak 4 frt 15 kr.

30 „ „ irlandi vászon csak 4 frt 95 kr.

30 „ „ gyöngy vászon csak 5 frt 45 kr.

30 „ „ rumburgi vászon csak 5 frt 60 kr.

30 „ „ prima rumburgi vászon csak 6 frt 40 kr.

50 „ „ rumburgi vászon csak 10 frt 40 kr.

30 „ „ jó chiffon csak 4 frt 65 kr.

30 „ „ R. chiffon csak 5 frt 40 kr.

30 „ „ R. R. chiffon csak 6 frt 85 kr.

30 „ „ csikos kanavász csak 3 frt 25 kr.

30 „ „ csikos vagy kockás prima kanavász csak 4 frt 55 kr.

30 „ „ speciális kanavász 5 frt 40 kr.

30 „ „ fehér csikos csinvat 6 frt 35 kr.

30 „ „ fehér virágos csinvat 7 frt 40 kr.

Varrás nélküli vászonlepedő 2 m. hosszú és 1 1/2 m. széles csak 92 kr.

Ugyanaz remek vászonból 1 frt 5 kr.

Atlasz-selyempaplan mindenszínben, gyönyörű kivitelben 7 frt 50 kr

Ugyanaz divatos fodorral 10 frt 50 kr.

Daplan-gombok selyem paszomány kézimunka, tucatja 30 kr.

Egyébként minden e szakmához tartozó legfinomabb árukkal is szolgálhatunk s tekintettel arra, hogy csakis direkt gyárakat képviselünk, ugyanoly, aránylag mesés olcsó árakban szállíthatjuk.